

Motion

1976/77:1545

av herr Ringaby m. fl.

med anledning av propositionen 1976/77:90 om semesterlag,
m. m.

Vissa bestämmelser i regeringens proposition 1976/77:90 angående ny semesterlag har gjorts dispositiva. Det måste för såväl arbetsgivare som arbetstagare framstå som önskvärt att det med bibehållande av lagens intentioner skapas möjligheter att åstadkomma en anpassning till de skiftande förhållanden som finns inom olika branscher och företag. Detta är ett synsätt som bl. a. har kommit till uttryck i lagen om medbestämmande i arbetslivet.

De möjligheter till avvikelser genom kollektivavtal som redovisas i 2 § bör kunna utökas. Det bör vara möjligt att medge dispositivitet beträffande bl. a. följande bestämmelser:

4 §. Arbetstagares rätt till semesterledighet enligt lagen motsvaras ej av skyldighet att mottaga samma ledighet. Sådan skyldighet skall gälla endast i den mån ledigheten kan anses betald med semesterlön i den aktuella anställningen. Med hänsyn till de stora problem som därigenom kan uppkomma för arbetsgivaren såvitt gäller semesterplaneringen bör 4 § sista stycket göras dispositivt. Därav följer att även 8 och 13 §§ bör göras dispositiva.

5 §. Att datumgränserna bör vara dispositiva följer redan av att 3 § är dispositiv. Men även i övrigt talar skäl för dispositivitet. Uppspaltningen i olika rättigheter beträffande semesterns längd kan, om denna uppspaltning bibehålls, behöva förenklas i enlighet med riksavtalsparternas uppfattning. Samspelet mellan 5 § och den efterföljande 6 § talar i samma riktning. Det enligt lagen avsedda förhållandet mellan de två paragraferna är något oklart. Dispositiviteten beträffande 5 § kan för enkelhetens skull utsträckas att gälla hela paragrafen med undantag av sista stycket som ju endast innehåller en erinran om den särskilda semesterlagen för arbetstagare med radiologiskt arbete.

6 §. Redan av vad som sagts i anslutning till 5 § följer att även 6 § bör göras dispositiv.

7 §. Det är nödvändigt att paragrafen görs dispositiv av hänsyn till de avtalsområden där man tillämpar semesterkassesystem (exempelvis byggnads- och anläggningsbranscherna, rörbranschen, elektriska installationsfacket m. m.).

9 §. Bestämmelsen bör göras dispositiv med hänsyn till förhållandena inom de skiftgående industrierna. Paragrafen beaktar endast i begränsad mån dessa förhållanden. Parterna i skiftgående industrier har behov av regler både

beträffande dygnsgränser och beträffande utläggningen och behandlingen av såväl friskift som annan ledighet.

14 §. De värderingar som kommit till uttryck stämmer ej med vad kollektivavtalsparter i övrigt kan finna vara rimligt. Man bör ej överskatta arbetsgivarens möjligheter att tillhandahålla arbete under semesterstängning, då arbetsgivare dessförinnan tvingats till uppsägning på grund av arbetsbrist. Uppsägningstiden vid uppsägning från arbetsgivarens sida är enligt lagen om anställningsskydd upp till sex månader. Vid uppsägningstid av sådan längd är det rimligt att uppsägningstiden exempelvis kan få sammanfalla med semesterstängning. Åtminstone bör dispositiva möjligheter i enlighet med kollektivavtal öppnas.

18–23 §§ samt 31 §. Samtliga regler avseende sparande av semesterledighet och semesterlön bör göras dispositiva. Sparandesystemet enligt lagförslaget är nämligen så invecklat att det måste kunna bli föremål för kollektivavtalsreglering.

Övergångsbestämmelserna. I överensstämmelse såväl med nuvarande semesterlag som med vad som föreslås beträffande semesterlöneberäkning enligt den nya lagen bör även övergångsbestämmelsernas regler rörande semesterlöneberäkningen göras dispositiva.

Med stöd av det anförda hemställs

att riksdagen beslutar om ändring av propositionen 1976/77:90 om ny semesterlag varigenom ovan berörda paragrafer görs dispositiva.

Stockholm den 12 april 1977

PER-ERIC RINGABY (m)

SVEN-OLOV TRÄFF (m)

GÖTHE KNUTSON (m)